Занедужала сирітка —
Відцуралися усі;
Час пройшов: знов, наче квітка,
Залишала у красі.

Знову хлопці з хистом вдатним
Залицятися, та ба:
"З сіромахою остатнім
Одружуся я хіба!"

Відказала і справдила
Сиротина чарівна:
Під вінцем святим ходила
З бідолахою вона.

І живуть собі щасливо
У коханні та миру,
Ще й нікому (от що диво!)
Не завидують в миру!